

CHIẾN THẮNG 30/4/1975 NHÂN DÂN MIỀN NAM NHỚ ON BÁC HỒ

Cứ mỗi dịp kỷ niệm ngày 30 tháng 4 – Giải phóng miền Nam thống nhất đất nước, mỗi người dân Việt Nam nhớ Bác Hồ da diết khôn nguôi, mà trong đó đặc biệt là người dân miền Nam mang nặng nỗi nhớ ơn Bác Hồ nỗi nhớ ơn Cha. Nhớ ơn Bác Hồ - người đã mang lại cho dân tộc, đất nước những kỳ tích lịch sử vinh quang chói lọi. Vì nước mất, nhà tan, nhân dân lâm than đói rét, Bác Hồ đã đi khắp toàn cầu trong suốt 30 năm ròng để tìm ra con đường cách mạng giải phóng cho dân cho nước. Với “tầm con mắt trông cao tốt bậc, nhận rõ đại cuộc, xét thấu thiên cơ”, nên hành trình của Người đã mang lại cho dân tộc, đất nước, những thắng lợi huy hoàng:

Mùa xuân năm 1930, Bác đã sáng lập ra Đảng Cộng sản Việt Nam để lãnh đạo cách mạng, thực hiện đường lối cách mạng mà Người đã xác định; Ngày 2-9-1945, Bác đã cởi bỏ ách nô lệ cho dân, cho nước, sáng lập ra Nhà nước Việt Nam của nhân dân, do nhân dân và vì nhân dân; Ngày 7-5-1954, giải phóng miền Bắc, chuẩn bị cho ngày thống nhất Bắc - Nam; Ngày 30-4-1975, Bắc - Nam sum họp một nhà, đất nước trọn niềm vui giải phóng. Và cuộc hành trình của Bác trong suốt 30 năm để tìm hình của nước đã được Đảng và nhân dân ta hoàn thành trọn vẹn.

Để giải phóng miền Nam, thống nhất non sông, Bác Hồ đã cùng với Đảng vạch đường, chỉ lối cho sự nghiệp giải phóng miền Nam được thực hiện với những mốc lịch sử, những bước tập dượt:

Cuộc tập dượt thứ nhất - Phong trào Đồng Khởi ở miền Nam; Giữa năm 1959, đồng bào các dân tộc ở Trà Bồng (tây Quảng Ngãi) cùng nhiều vùng rừng núi Liên khu 5 nổi dậy phá khu trù mật, lập chính quyền tự quản, xây dựng làng chiến đấu;

Năm 1960, từ tỉnh Bến Tre, ngọn lửa đồng khởi bùng lên và lan rộng nhanh khắp Nam Bộ, Tây Nguyên và một số tỉnh miền Trung.

Đây là cuộc tập dượt thứ nhất cho sự nghiệp giải phóng miền Nam. Chúng ta chiến đấu và chiến thắng địch bằng chân lý “Không có gì quý hơn độc lập, tự do!”.

Cuộc tập dượt thứ hai - Cuộc Tổng tiến công và nổi dậy mùa Xuân năm 1968:

Cuộc Tổng tiến công và nổi dậy đồng loạt Tết Mậu Thân 1968 là đòn sét đánh, làm cho 1 triệu 20 vạn quân Mỹ, nguy và chur hầu trở tay không kịp, kinh hoàng và lúng túng. Đó là đòn quyết định giáng vào chiến lược chiến tranh cục bộ của đế quốc Mỹ, mở ra một cục diện mới, buộc đế quốc Mỹ phải thương lượng với ta ở Pari.

Cuộc Tổng tiến công và nổi dậy mùa Xuân 1968, quân dân ta đã chiến đấu và chiến thắng với khí thế, như *Thơ chúc Tết* của Bác Hồ xuân năm ấy:

“Xuân này hơn hẳn mấy Xuân qua,

Thắng trận tin vui khắp nước nhà.

Nam - Bắc thi đua đánh giặc Mỹ.

Tiến lên!

Toàn thắng ắt về ta”

Nhưng, một nỗi đau đã đến với đồng bào, chiến sĩ cả nước. Bác Hồ của chúng ta lâm bệnh nặng. Nhưng Người vẫn chăm lo lãnh đạo công cuộc chống Mỹ, cứu nước. Tại nơi ở và làm việc của mình, Người đã chủ trì nhiều cuộc họp quan trọng quyết định vận mệnh đất nước của Bộ Chính trị như: Cuộc họp ngày 14-7-1969, bàn về vấn đề Hội nghị Pari; cuộc họp ngày 9-8-1969, nghe đồng chí Nguyễn Văn Linh báo cáo tình hình chiến sự miền Nam. Những ngày nằm trên giường bệnh, Bác vẫn lo cho cuộc kháng chiến của dân tộc: Ngày 24-8-1969, tuy đã rất mệt, nhưng Bác vẫn nghe tin tức, Bác bảo đồng chí phục vụ đánh dấu nét chì đỏ ở bài “Nam Bắc là một nhà, là anh em ruột thịt quyết không thể chia cắt được” đăng trên Báo *Thống Nhất*. Và Bác cũng bảo người

phục vụ dùng bút đỏ khoanh tròn chữ Níchxon trong bản tin của Thông tấn xã ở bài “Quan hệ Níchxon hoãn rút thêm quân”. Và ngày 25-8-1969, Bác gửi thư trả lời Tổng thống Níchxon nêu lên quyết tâm đánh Mỹ và thắng Mỹ của nhân dân ta để giành độc lập dân tộc, thống nhất đất nước.

Cuộc tập dượt thứ ba - Cuộc tập dượt tổng tiến công chiến lược năm 1972.

Đây là cuộc tập dượt đã được Bác Hồ, Đảng ta chuẩn bị cho từ những năm trước. Cuộc tiến công được thực hiện trên ba hướng chiến lược Trị Thiên - Tây Nguyên - Đông Nam Bộ, trong đó Trị Thiên là quan trọng nhất.

Tại Trị Thiên, từ ngày 30-3-1972, ta mở cuộc tổng tiến công trên đường số 9 và dọc đường số 1, đập tan hệ thống phòng ngự vòng ngoài gồm 24 căn cứ lớn, giải phóng 2 huyện Cam Lộ và Gio Linh. Tiếp đó ta đập tan tập đoàn phòng ngự của địch ở vùng Đông Hà - Ái Tử - La Vang loại khỏi vòng chiến đấu Sư đoàn số 3 ngụy, đánh thiệt nặng Sư đoàn lính thủy đánh bộ ngụy, giải phóng hoàn toàn Quảng Trị;

Tại Tây Nguyên từ ngày 31-3-1972, ta tiến công Lữ đoàn nhảy dù số 2 ngụy, đánh địch liên tục trên đường số 14 và sau đó đánh chiếm trung tâm phòng ngự của địch ở Đắc Tô, Tân Cảnh, tiêu diệt phần lớn Sư đoàn 22 ngụy, giải phóng phần lớn tỉnh Kon Tum;

Ở Đông Nam Bộ, từ ngày 1-4-1972, ta đánh địch trên đường số 22 ở Xa Mát, Thiện Ngôn tiêu diệt một chiến đoàn và trung tâm thiết giáp ngụy và ngay sau đó tiêu diệt căn cứ Lộc Ninh. Trên thế thắng, ta bao vây địch ở thị xã An Lộc đánh thiệt nặng Sư đoàn 5, 18 và 21; Các chiến trường Trung Trung Bộ và Nam Bộ phối hợp chặt chẽ với Tây Nguyên, Trị Thiên và Đông Nam Bộ diệt nhiều địch trong hàng loạt chi khu quân sự, phá vỡ từng mảng lớn chính quyền cơ sở của địch,

Cuộc tiến công chiến lược năm 1972 thắng lợi đã làm thay đổi hẳn so sánh lực lượng giữa ta và địch, có lợi cho ta, làm chuyển biến hẳn cục diện chiến tranh để quân và dân ta tiến lên giành thắng lợi to lớn mới.

Bị thua đau ở miền Nam, Mỹ đưa máy bay B52 ra đánh phá ác liệt miền Bắc, hòng đưa miền Bắc “trở về thời đồ đá”. Ta lập chiến công “Điện Biên Phủ trên không”, bắn rơi 81 máy bay các loại, trong đó có 34 máy bay B52. Ta chiến đấu và chiến thắng trên hai miền Nam - Bắc, buộc địch phải rút khỏi miền Nam Việt Nam. Như vậy, quân và dân cả nước đã thực hiện được điều căn dặn của Bác Hồ; “Đánh cho Mỹ cút”.

Đó là, chúng ta vâng mệnh lệnh của Bác Hồ và của Đảng tiến hành những bước tập dượt, những đòn tiến công chiến lược để đi đến cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân 1975, mà đỉnh cao là Chiến dịch Hồ Chí Minh.

17 giờ ngày 26-4-1975, Chiến dịch Hồ Chí Minh bắt đầu. Các cánh quân ta với sức mạnh áp đảo quân địch, mở cuộc tiến công đồng loạt từ các hướng tây bắc, bắc và đông bắc, đông và đông nam, tây và tây nam phối hợp với các đơn vị pháo binh biệt động, đặc công và lực lượng chính trị của đông đảo quần chúng. Sáng ngày 29-4, cuộc tổng công kích trên toàn mặt trận bắt đầu. 10 giờ 45 ta chiếm Dinh Tổng thống ngụy, bắt sống toàn bộ Nội các chính quyền Sài Gòn. 11 giờ 30, cờ cách mạng bay trên nóc Dinh Độc lập. Thừa thắng, với sự nổi dậy của quần chúng, ngày 30-4 và 1-5, các tỉnh đồng bằng Nam Bộ hoàn toàn giải phóng. Chúng ta đã làm đúng lời Bác dặn: “Đánh cho ngụy nhào”.

Đất nước thống nhất, giang sơn thu về một mối thực hiện được trọn vẹn điều mong muốn của Bác:

*“Bao giờ Nam - Bắc một nhà,
Việt Nam đại thắng chúng ta vui mừng”*

Ngày vui đại thắng, nhân dân miền Nam không được Bác Hồ vào thăm, mà chỉ

được niềm vui “Như có Bác Hồ trong ngày vui đại thắng”.

Kỷ niệm ngày thống nhất giang sơn, ôn lại chặng đường kháng chiến vinh quang do Bác Hồ lãnh đạo, mỗi người chúng ta càng nhớ Bác Hồ nhiều. Càng nhớ Bác, chúng ta càng phải cố gắng để giữ gìn non nước. Để đất nước vững mạnh, để nhân dân có cuộc sống ấm no, hạnh phúc như Bác Hồ vẫn từng mong ước, Đảng ta đang phấn đấu thực hiện nhiệm vụ khẩn cấp hiện nay là phải diệt được “giặc nội xâm”, “giặc trong lòng”, “giặc chuyên hóa” trong cán bộ Đảng. Nhà nước làm theo lời Bác dạy “Làm việc nước bây giờ là hy sinh phấn đấu, quên lợi riêng mà nghĩ lợi chung”, để ở thế giới bên kia Bác vui lòng.

Hồng Hạnh